

Arrest

nr. 137 370 van 27 januari 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 oktober 2014 houdende een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. DANNEELS, die *loco* advocaat H. RIAD verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 11 juli 2011 dient de verzoekende partij een asielaanvraag in. Op 16 juli 2013 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 7 januari 2014 weigert ook de Raad bij arrest met nummer 116 572 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2 Op 25 april 2014 dient de verzoekende partij een tweede asielaanvraag in. Op 26 mei 2014 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Op 3 juni 2014 wordt de beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13 *quinquies*) genomen.

1.3 Op 14 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) de beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Op 21 oktober 2014, bij arrest met nummer 131 744, beveelt de Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens. Op 27 januari 2015, bij arrest met nummer 137 369, vernietigt de Raad dit bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens.

1.4 Op 14 oktober 2014 neemt de gemachtigde eveneens de beslissing houdende een inreisverbod (bijlage 13sexies) van twee jaar. Dit is de bestreden beslissing, die op dezelfde dag ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...) Aan de heer, die verklaart te heten:

naam: K(...),

voornaam: / A(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Afghanistan

wordt inreisverbod voor 2 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven. De beslissing tot verwijdering van 14/10/2014 gaat gepaard met dit inreisverbod..

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

x artikel 74/11, §1, tweede lid, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van twee jaar omdat:

x 2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

Gezien betrokkene geen officieel adres in België heeft bestaat het risico op onderduiken, Daarbij op 03/06/2014 werd aan betrokkene het bevel gegeven om 7 dagen het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd hem op dezelfde dag betekend. Er is geen enkele aanwijzing dat betrokkene hieraan gevolg gegeven heeft, reden waarom hem een inreisverbod van twee jaar opgelegd wordt. (...)"

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

3. Over de gevolgen van het punt 1.3 bedoelde arrest van de Raad van 27 januari 2015

Het beroep dat door de verzoekende partij werd ingediend bij de Raad tegen de in punt 1.3 bedoelde beslissing van 14 oktober 2014 leidde tot de vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens bij arrest met nummer 137 369 van 27 januari 2015.

In de bestreden beslissing wordt het volgende gesteld: *"De beslissing tot verwijdering van 14/10/2014 gaat gepaard met dit inreisverbod."* Daarbij wordt uitdrukkelijk verwezen naar artikel 74/11, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) dat luidt als volgt:

"§ 1. (...)

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

(...)

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd. (...)"

In casu werd het bestreden inreisverbod onder meer opgelegd omdat de gemachtigde had vastgesteld dat de verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten van 3 juni 2014.

Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 26 juni 2014, nr. 227.898 en RvS 18 december 2013, nr. 225.871). Nu de beslissing tot verwijdering van 14 oktober 2014 die gepaard gaat met het bestreden inreisverbod, werd vernietigd bij arrest met nummer 137 369 van 27 januari 2015, komt bijgevolg ook het bestreden inreisverbod te vervallen.

Het is echter aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden inreisverbod uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig opgelegd werd of niet.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep opgeworpen door de verwerende partij – exceptie die overigens spreekt over een beroep gericht “*tegen het betekende bevel om het grondgebied te verlaten*” en waarvan de verwerende partij ter terechtzitting van 22 januari 2015 stelt dat deze een vergissing is – en over het door de verzoekende partij aangehaalde middel en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 oktober 2014 houdende een inreisverbod wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend vijftien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE